

Гавриленко Н.Г., аспірантка
Київський національний
університет технологій та дизайну
Тарасенко І.О., д.е.н., професор
Київський національний
університет технологій та дизайну

ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ТА ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ПІДПРИЄМСТВ

Останніми роками значно прискорився процес розвитку цифрових технологій та їх проникнення в життя суспільства, що призводить до переосмислення практик ведення бізнесу та їх трансформацію у технологічну, цифрову систему. Шляхом впровадження новітніх програм та ІТ-платформ, встановлення нового обладнання можна сформувати ефективне підґрунтя для оптимізації бізнес-процесу та досягнення конкурентних переваг на ринку.

Динамічність економічних зрушень в державі характеризує цифрові перетворення як необхідність, яка відбувається під впливом різних чинників та призводить до удосконалення систем управління підприємством. Насамперед, така тенденція зумовлена зростанням вимог споживачів щодо зручності та швидкості здійснення покупки в будь-якому місці, можливістю оплачувати послуги за допомогою електронних платіжних засобів [3].

Аналізуючи статистичні дані можна зробити висновок про те, що частка цифрової економіки активно зростає. На сьогодні інтернет технології використовують понад 90% населення різних вікових категорій. Середньостатистичний користувач проводить близько 4 годин, використовуючи інтернет та цифрові пристрої. Таким чином, використання цифрових технологій дає змогу споживачу мати цілодобовий доступ до необхідних йому ресурсів [3].

Проте найбільшого розвитку цифровізація охопила сучасні підприємства, які напряду пов'язані зі споживачами. До найактивніших користувачів цифрових та інтернет технологій належать: банківська сфера,

торгівельні та промислові підприємства, а також компанії у сфері телекомунікаційного зв'язку.

Основною метою цифровізації сучасних підприємств є підвищення рівня ефективності їх бізнес-процесів та швидка адаптація до змін, які відбуваються у зовнішньому середовищі. Це обумовлює необхідність розробки та впровадження інноваційних платформ, які б змогли прискорити виробничі процеси та інтегрувати дані, а також спростити процес аналізу і підготовки управлінських рішень [1].

Внаслідок цифровізації бізнес-процесів підприємства висувують нові вимоги до кваліфікації та навичок персоналу, зокрема такі як досконале володіння комп'ютером та здатність до освоєння нових технологій. Адже цифрові технології прискорюють процеси децентралізації управління.

Активна автоматизація технологічних та управлінських процесів, яку проводять на підприємствах, провокує високий попит на фахівців, які працюють у сфері бізнес-аналізу, здатних створювати й адмініструвати складні та динамічні системи управління.

Постійні зміни, які охоплюють різні аспекти діяльності підприємств, визначають необхідність розвитку підприємницького духу й постійного удосконалення систем управління підприємством. Вихід на ринок нових цифрових продуктів і послуг, запуск і налагодження нових бізнес-процесів та інформаційних систем вимагає високої виконавчої компетентності. Роль підприємця полягає в тому, щоб взяти відповідальність на себе за найскладніший і ризикований період переходу, комбінуючи наявні можливості у внутрішньому і зовнішньому середовищі організації.

Цифровізація підприємств проявляється у зміні технологічних та бізнес-процесів, які формують шляхом використання новітніх ІКТ-технологій. До них належать впровадження нових технологій та модернізація вже існуючих процесів, а також зміна корпоративної культури на підприємстві. Потреба у залученні висококваліфікованих працівників виявляє необхідність у

переосмисленні своїх принципів ведення бізнесу та пристосування до нових умов діяльності з вищим рівнем використання цифрових технологій [6].

Багато підприємств різних галузей економіки значною мірою піддаються впливу цифровізації, що стає важливою передумовою їх економічного розвитку. Проте, для світової економіки основним чинником впливу на рівень стабільності та високої конкурентоспроможності виступає політика постійних інновацій та використання новітніх цифрових технологій.

Література:

1. Алексеев А.А. Диджитализация производства. *Academy*. 2019. №1 (40). С. 28-31.
2. Гудзь О. Є. Цифрова економіка: зміна цінностей та орієнтирів управління підприємствами. *«Економіка. Менеджмент. Бізнес»*. № 2 (24), 2018.
3. Гусева О.Ю., Легомінова С.В. Діджиталізація – як інструмент удосконалення бізнес-процесів, їх оптимізація. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. 2018. №1. С. 33-39.
4. Ляшенко В.І., Вишневський О.С. Цифрова модернізація економіки України як можливість проривного розвитку. Київ : НАН України, Ін-т економіки пром-сті, 2018. 252 с.
5. Піжук О. І. Цифрова трансформація економіки України: обмеження та можливості. Ірпінь : Ун-т ДФС України, 2020. 504 с.
6. Цифрові технології в інноваційній трансформації економіки України / за ред. чл.-кор. НАН України Єгорова І.Ю. Київ : НАН України, ДУ «Ін-т. екон. та прогнозув. НАН України», 2020. 308 с. URL: <http://ief.org.ua/docs/mg/321.pdf>.